

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa Praga w Warszawie, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

SO Renata Gąsior

SO Anna Kozłowska-Czabańska

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2017 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. S.

przeciwko A. C. i M. W. (1)

o ustalenie istnienia stosunku pracy, wydanie świadectwa pracy, odszkodowanie za nie wydanie świadectwa pracy, przywrócenie do pracy, wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy, ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie, VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 6 grudnia 2016 r., sygn. akt VI P 275/15 w przedmiocie odrzucenia skargi o wznowienie postępowania

postanawia:

1. oddalić zażalenie;
2. nakazuje wypłacić ze Skarbu Państwa kasy Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie na rzecz pełnomocnika powoda ustanowionego z urzędu radcy prawnego A. G. prowadzącej Kancelarię Prawną kwotę 600,00 zł (sześćset złotych) powiększoną o podatek od towarów i usług VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu za instancję odwoławczą;
3. nie obciążać powoda kosztami zastępstwa procesowego strony przeciwnej.

SSO Renata Gąsior SSO Zbigniew Szczuka SSO Anna Kozłowska-Czabańska

UZASADNIENIE

K. S. w dniu 25 czerwca 2015 r. wniósł skargę o wznowienie postępowania do Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie przeciwko pozwanym M. W. (1) i A. C. wspólnikom spółki cywilnej (...) s.c., która toczyła się przed Sądem Rejonowym dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, pod sygn. akt VI P 252/09, zakończonej prawomocnym wyrokiem z dnia 10 sierpnia 2011 r. Powód podniósł, że jego praca na rzecz pozwanych obejmowała ten sam zakres obowiązków, co praca świadka J. W. zeznającego przed Sądem w sprawie cywilnej II C 586/11, który wraz z innymi świadkami otrzymali umowy o pracę. Powyższa informacja w sposób jednoznaczny w ocenie powoda podważa zeznania świadków złożone w postępowaniu sygn. VI P 252/09 i stanowi podstawę do wznowienia postępowania.

Po rozpatrzeniu przedmiotowej skargi Sąd Rejonowy w dniu 6 grudnia 2016 r. postanowieniem odrzucił skargę powoda K. S. nie obciążając go jednocześnie kosztami procesu i nakazując wypłatę ze Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie na rzecz pełnomocnika ustanowionego z urzędu radcy prawnego A. G. prowadzącej Kancelarię Prawną kwotę 1800,00 złotych tytułem wynagrodzenia powiększoną o podatek od towarów i usług. W ocenie Sądu Rejonowego ustawowe przesłanki określone w art. 403 § 2 k.p.c. niezbędne do wznowienia sprawy prawomocnie zakończonej nie zostały ziszczone. Zdaniem Sądu II instancji powód w dacie sporządzenia skargi

o wznowienie postępowania nie mógł znać treści zeznań świadka J. W., który zeznawał w dniu 15 lipca 2015 r. w sprawie zawisłej przed Sądem Rejonowym dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie, II Wydziale Cywilnym pod sygn. akt VI P 252/09. Sąd Rejonowy podniósł, że powód mógł ustalić adres świadka i złożyć wniosek o jego przesłuchanie, gdyż z jego zeznań oraz M. W. (1) wynikało, iż K. S. znał J. W. już w 2009 r.

Z zachowaniem ustawowego terminu w dniu 17 stycznia 2017 r. powód wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 6 grudnia 2016 r. zaskarżając powyższe w całości. Następnie pismem z dnia 8 lutego 2017 r. powód sprecyzował zażalenie wskazując, że złożony środek zaskarżenia dotyczy wyłącznie punktu I zaskarżonego postanowienia,

tj. odrzucenia skargi o wznowienie postępowania, żądając uchylecia postanowienia i zwrócenia akt do ponownego rozpoznania w powyższym zakresie. Jednocześnie zażalenie w pozostałym zakresie zostało cofnięte. W zażaleniu powód zarzucił naruszenie normy art. 410 § 1 k.p.c. w zw. z art. 403 § 2 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie przez Sąd Rejonowy, że nie zachodziła ustawowa przesłanka do wznowienia postępowania. Podniesiony został również zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. poprzez poczynienie ustaleń sprzecznych ze zgromadzonym materiałem dowodowym oraz wyjaśnieniami złożonymi przez powoda.

W uzasadnieniu zażalenia pełnomocnik wskazywał, że dyspozycja art. 403 § 2 obejmuje stan faktyczny gdy „(...) strona po prawomocnym zakończeniu sprawy wykryje okoliczność, która istniała wcześniej, lecz nie była jej znana, nie mogła się więc na nią uprzednio powołać”, wnosząc jednocześnie, że taki stan rzeczy zaistniał w przedmiotowym postępowaniu, gdyż powód nie znał nazwiska świadka oraz nie znał w czasie trwania postępowania o sygn. VI P 252/09 okoliczności, na które się teraz powołuje.

W związku z powyższym Sąd Rejonowy w postanowieniu z dnia 9 lutego 2017 r. umorzył postępowanie zażaleniowe w zakresie zaskarżenia punktów 2 i 3 postanowienia z dnia 6 grudnia 2016 r.

W odpowiedzi na zażalenie strona pozwana wniosła o jej oddalenie i zasądzenie od powoda na rzecz A. C. i M. W. (1) kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu zażaleniowym.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie powoda podlega oddaleniu jako bezzasadne.

W ocenie Sądu II instancji, Sąd Rejonowy wydał trafne rozstrzygnięcie, które znajduje uzasadnienie w całokształcie okoliczności faktycznych sprawy oraz w treści obowiązujących przepisów prawa. Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji są prawidłowe i wystarczające do rozpoznania zażalenia, stąd też Sąd Okręgowy przyjął je za własne.

Podzielając wywód orzeczniczy i prawny opisany przez Sąd Rejonowy w zaskarżonym postanowieniu, Sąd Okręgowy za zasadne uważa ponowne wskazanie, że możliwość wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. jest uzależniona od zaistnienia łącznie trzech przesłanek. Zalicza się do nich po pierwsze wykrycie po uprawomocnieniu się wyroku nowych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które istniały w czasie postępowania, ale nie zostały w nim przywołane,

po drugie, możliwości ich wpływu na wynik sprawy oraz po trzecie, niemożności skorzystania z nich przez stronę w poprzednim postępowaniu. Wykrycie okoliczności lub dowodów w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. dotyczy faktów i środków dowodowych, które poza przesłanką ich nieujawnienia w postępowaniu prawomocnie zakończonym były dla strony skarżącej wówczas „nieujawniane”. Przepis ten obejmuje, zatem fakty stronie nieznanne i dla niej niedostępne, natomiast fakty „ujawnialne” czyli te, które strona powinna znać, bo miała możliwość dostępu do nich, nie są objęte hipotezą tego przepisu (por. w postanowieniach Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2013 r., sygn. akt II UZ 54/13, z dnia 28 sierpnia 2013 r., sygn. akt V CZ 33/13 oraz z dnia 29 marca 2007 r., sygn. akt II UZ 3/07).

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji trafnie założył, że żądanie przesłuchania nowego świadka w sprawie bez wykazania, że jest to dowód, z którego nie można było skorzystać w postępowaniu dotyczącym skargi o wznowienie postępowania, nie może być poczytane za wyczerpujące ustawową podstawę wznowienia. W stanie sprawy będącej przedmiotem zażalenia taka okoliczność nie wystąpiła. Sąd Okręgowy zważył z zeznań powoda, jak i z zeznań M. W. (1) wynika, że powód znał J. W. już od 2009 r., ponieważ wspólnie wykonywali zlecone im zadania przez pracodawcę. Pomimo posiadanej wiedzy przez powoda w ww. zakresie przed zapadnięciem wyroku w sprawie o sygn. VI P 252/09, nie złożył on wniosku o przesłuchanie J. W.. Wobec powyższego jedna z koniecznych przesłanek do wznowienia postępowania nie została ziszczona. Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko wyrażone przez Sąd I instancji, zgodnie z którym w stanie przedmiotowego postępowania nie doszło do ziszczenia się łącznie przesłanek określonych w art. 403 § 2 k.p.c., tym samym nie ma podstaw do uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy nie dał też wiary wyjaśnieniom, jakoby powód nie miał pełniejszej wiedzy o tożsamości świadka J. W.. Wyraźnym argumentem przeczącym takiemu twierdzeniu jest fakt, że składając skargę o wznowienie postępowania w uzasadnieniu powód powołuje się na „relację świadka” występującego w sprawie o sygn. akt II C 585/11, podczas gdy przedmiotowe zeznanie w dacie składania skargi nie zostało jeszcze złożone. Logicznym wytłumaczeniem twierdzeń powoda w przedmiocie skargi o wznowienie postępowania w sprawie o sygn. akt VI P 252/09 jest uznanie, że przywołane fakty, jak i osoba świadka były doskonale znane powodowi przed datą złożenia skargi. To z kolei odbiera wiarygodność twierdzeniom powoda, jakoby dzień 30 kwietnia 2015 r. był datą ujawnienia nieznanych dotychczas okoliczności.

Wobec powyższego, na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy oddalił zażalenie, o czym orzekł w sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Okręgowy orzekł w punkcie 2 i 3 postanowienia. Sąd II instancji zasądził na rzecz pełnomocnika powoda kwotę 600,00 złotych na podstawie § 4 pkt 3 w związku z § 8 pkt 5 w związku z § 16 pkt 2 ppkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz.1715). Ponadto mając na uwadze, że powód jest w bardzo trudnej sytuacji życiowej i finansowej oraz fakt, że był zwolniony od ponoszenia kosztów sądowych, Sąd nie obciążył go kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej.

SSO Renata Gąsior SSO Zbigniew Szczuka SSO Anna Kozłowska-Czabańska

Zarządzenie: (...)

(...)